

Küfür Rejimi Çatırdıyor, Nihâî Darbeyi Vuracak Olanlar Nerede?

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Anayasa Mahkemesi'nin, önceki hafta aldığı, Anayasa'nın 10. ve 42. maddelerinde yapılan ve üniversitelerde başörtüsü düzenlemesi olarak bilinen değişiklikleri iptal kararının ardından 10 Haziran 2008 Salı günü, kamuoyuna bir hitapta bulunarak çeşitli değerlendirmelerde bulundu.

Yaklaşık 40 dakika süren konuşmasında Başbakan, daha önce pek çok kez tekrarladığı gibi, Laik (Dinsiz) Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yasama organı olan Meclis'i "ulvî çatı" olarak tanımlayıp Meclis duvarında asılı bulunan "egemenlik kayıtsız-şartsız milletindir" ifadesini yineleyerek Meclis'te yapılan yasamanın halk adına yapıldığını, kendilerinin halktan yetki aldığını, rotalarını halkın belirlediğini, siyâsetlerinin milletin siyâseti olduğunu, millet ile birlikte olduklarını ve millet ile beraber yürüdüklerini iddia etti. Biraz daha ileri giderek ülkenin ve halkın huzuru için, istikrarı için, (araya sıkıştırdığı) demokrasi için, refah için çalıştıklarını öne sürdü. Ardından Anayasa Mahkemesi'nin kararının, Meclis'in bu yasama hakkına müdahale olduğunu, Mahkeme'nin kararın gerekçesini yayınlamamasının Anayasa'ya aykırı olduğunu ve mevcut durumun siyâsî bir kriz olduğunu ifade etti. Ardından bu krizin ve çatışmanın sorumlusu olarak, Cumhuriyet Halk Partisi'ni (CHP) gösterdi. CHP'nin kuvvetler ayrılığı ilkesine aykırı davrandığını, devletin kurumlarını karşı karşıya getirmeye çalıştığını, bir yetki çatışması meydana getirmeye uğraştığını ve böylelikle CHP'nin demokrasiye, millete ve "evrensel hukuka" karşı çatıştığını söyledi. Bu kriz sonucu meydana gelecek "sistem yetmezliği" ve "yetki çatışması"na bu ülkenin tahammülü olmadığını itiraf etti. Ardından bir kez daha Anayasa Mahkemesi'nin işlevine atıfta bulunarak "Kanun koyma yetkisi münhasıran, yani sadece ve sadece seçilmiş meclislere aittir. Anayasa tarafından verilen bu yetkiyi kimse yüce Meclisimizden alamaz, kimse kendini yasa koyucu yerine koyamaz." ifadelerini kullandı.

Bu konuşmanın siyâsî ağırlığı olduğu muhakkaktır ve siyâsî bir değerlendirmeye tâbi tutulmalıdır. Bununla birlikte yöneticiler, kendi politikalarını yürütürken, kendilerini savunurken, karşıtlarına saldırırken veya kendilerini haklı gösterirken, Müslüman oldukları için kendilerini destekleyen insanların da inancı olan İslâm Akîdesi ile taban tabana zıt fikirler ortaya koymaktan sakınmamaktadırlar. Bir diğer ifadeyle, kaş yapayım derken göz çıkarmakta, ya kalplerinden yukarı çıkmayan inançları ile çelişen ya da kalplerinde gizledikleri gerçek inançlarını ifşa eden durumlara düşmektedirler.

Şüphesiz İslâm yegâne hak dîndir ve bu dîn, Batı'daki dîn konseptinin veya Amerika'nın "ılımlı İslâm" teorisinin aksine sırf mânevî bir dîn değildir. Bilakis İslâm; hayatın tüm işlerine ve sorunlarına yönelik fikirler, hükümler ve çözümler içeren kapsamlı bir ideolojidir. Bu ideolojinin esâsı, İslâm Akîdesi'dir. İslâm Akîdesi, yeryüzünde yaşamayı yalnızca Allah [Subhânehu ve Te'alâ] ya has kılar. Oysa bugünkü Kapitalist Küfür sistemi, bu hakkı beşere vermiş, İslâm'a göre küfür hükmünde olan "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ilkesine dayalı olarak halkın yönetimi vehmedilen demokrasiyi esas almıştır. Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki hüküm ancak Allah'a aittir. O size Kendisinden başkasına asla kulluk etmemenizi emretmiştir. İşte dosdoğru dîn budur, velâkin insanların çoğu bilmezler." [Yûsuf 40]

Dolayısıyla halkın kendi kendini yönetmesi olarak tanımlandığı halde, gerçekte halka dayatılan bir avuç insanın ve efendilerinin keyfi yönetimine ve yasamasına dayanan Demokrasi'yi ve bunun palavra sloganı olan "egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ilkesini devlet yönetimine esas haline getirmek, İslâm'a göre küfürdür ve hiçbir Müslüman, bu küfrün tezâhürüne rızâ gösteremez.

Ulvî çatı denilen hâlihazırdaki Meclis, İslâm'ın yönetim nizâmı olan Hilâfet'i ilgâ etmiş olan meclistir ve bu meclis, Osmanlı Hilâfet Devleti'nin henüz yıkılmadığı 1920 yılında kurulmakla, devlet içinde devlet mesâbesindeki isyâncı bir hareketin karargâhı halinde inşâ edilmiştir. O zamandan beri de İslâm'a ve Müslümanlara düşmanlık, Kâfirlere ve sömürülerine hizmet eksenli küfür yasalarının çıkarıldığı bir Dırâr Meclisi işlevi görmüştür. Evet orada demokrasi, laiklik ve diğer Küfür fikirleri için yasalar çıkarılmıştır, ancak halkın huzuru, istikrarı ve refahı doğrultusunda kayda değer hiçbir ilerleme olmamıştır. Orada hiçbir zaman halkın arzusu ve irâdesi tecelli etmemiş, aksine oraya seçilmiş görünen "atanmışların", kendilerini oraya atayan efendilerinin irâdelerini tecelli ettirdikleri bir mekân olmuştur. Dolayısıyla bu mecliste bulunan temsilcilerin hepsi olmasa da azami çoğunluğunun rotasını belirleyen, oylarını aldıkları Müslüman halk değil, aksine doğrudan yada dolaylı hizmetinde oldukları Sömürgeci Kâfirler olmuştur ki bunlar, hükümetin arkasındaki Amerika ve muhâlefetin arkasındaki İngiltere'dir. Varsayalım ki bu meclis, tamamen halkın arzusunu ve irâdesini temsil ediyor, tamamen bağımsız ve özgür, bütünüyle halkın çıkarları, huzuru, refahı ve istikrarı için çalışıyor, ülkeyi dünyanın en büyük devleti seviyesine yükseltiyor... aklınıza gelebilecek bütün başarıları sağlıyor... bütün bunları yapsa bile, İslâm nazarında bu

Meclis küfrün karargâhı olmaya devam edecek, çıkardığı yasalar küfür yasaları olarak kalmayı sürdürecektir ve asla Allah'ın, Rasulü'nün ve mü'minlerin lânetine ve öfkesine mâruz kalmaktan kurtulamayacaktır.

Söz konusu evrensel hukuk, Kâfirlerin Müslümanlar ve diğer dünya hakları üzerindeki tahakkümünün hukukî safsatasıdır. Bu hukuk, Irak'ta ve Afganistan'da gâyet bârizdir(!) Bu evrensel hukuka saygı bekleyenler, aslında Sömürgeci Kâfirlerin bu ülke ve halkı üzerindeki tahakkümüne boyun bükülmesini istemektedirler ki bu durum, "milletin irâdesi" söyleminin gerçeklikten ne kadar uzak olduğunu teyit etmektedir. Ayrıca Başbakan CHP'ye çatmakla, Sömürgecilik nüfuzu sebebiyle süregelen siyâsî çatışmanın ve krizin gerçek yönünü gizlemekte, meydana gelenin Amerika ile İngiltere arasındaki bir çatışma değil de hükümet ile muhâlefet arasındaki yerel bir çekişmeden ibâret olduğu izlenimi vermektedir. AKP'ye açılan kapatma dâvâsının, Amerika'nın başkanlık seçimlerine kilitlendiği ve Amerikan Başkanı'nın "topal ördek" olarak görüldüğü bir döneme denk gelmesi tesâdüf müdür? İngiltere Kraliçesinin Türkiye ziyâreti tesâdüf müdür? Çatışmanın Amerikan-İngiliz çatışması olmadığı görüntüsü vermek, bu halkı aldatmaktan ve mevcut despot nizâmı korumaktan başkasına hizmet etmemektedir. Duyarlı kesimler artık bu gerçeği görmeliler ve ona göre tavır koymalıdır. Fakat dikkat çekici olan husus şu ki çatışan her iki taraf da, aralarındaki çatışmanın şiddetine ve keskinliğine rağmen, devlet kurumlarını ve mevcut nizâmını korumaya özen göstermektedir. Başbakan'ın konuşmasındaki dikkatli kelimeler ve îmalı çağrı, bu özenin bir yansımasıdır. Bunu teyit eden bir diğer husus, bu konuşmadan birkaç gün önce Başbakan'ın bir televizyon kanalında verdiği röportajda söylediği şu cümlelerdir: "Ama ben bir Müslüman olarak, bir dindar olarak laikliği ne yaparım? Laikliği savunurum. Laik devleti savunurum. Şu anda da laik devletin Başbakanıyım ve bunu da savunuyorum, inanarak savunuyorum... Ve bu anlamda dört dörtlük bir laikim." Hükümet yanlısı kesimler de, verdiği "sadece üniversitelerde başörtüsü serbestisi" aleyhindeki kararının ardından saldırdıkları Anayasa Mahkemesi'nin kurumsal yapısına saldırmamaya özen göstermekte, meseleyi 11 yargıçtan 9'una mâl ederek şahsileştirmektedirler. Mahkemenin bu üyeleri yargılandıkları yahut görevden alındıkları takdirde, Laik devletin bu askerî darbe mahsulü kurumu paklanmış mı olacak? AKP hakkında gelecek ay verilmesi beklenen kararda AKP'yi kapatmama kararı alırsa "ak"lanmış mı olacak?

Muhakkak ki bu bâtil rejim çöküş yolundadır, çünkü; **"Şüphesiz bâtil yok olmaya mahkumdur."** [el-İsrâ' 81] Başbakan da bu gerçeği teyit etmekte ve bunu "sistem yetmezliği" olarak tanımlamaktadır. İşte aralarındaki keskin çatışmaya rağmen hem Hükümet hem de Muhâlefet kesimlerinin, bu Laik (Dinsiz) devletin kurumlarına ve nizâmına karşı bu kadar harîs olmaları, buradan ileri gelmektedir. Kendilerine yön veren küresel Sömürgeci Kâfirlerin, üzerinde yaşadığımız coğrafya ve bu cümleden Türkiye hakkındaki en büyük korkusu İslâm'dır, İslâm'ın devleti **Râşidî Hilâfet**'tir. Hükümet'in efendisi Bush da, Muhâlefet'in efendisi Blair ve Brown da, İslâm'dan ve Hilâfet'ten duydukları korkuyu pek çok kez izhâr etmişlerdir. Dolayısıyla Türkiye'de kurumların çökmesi, nizâmın iflâs etmesi ve devlet-millet köprülerinin koparak halkın siyâsî açıdan İslâm'a yönelmesi durumunda, bu Kâfirlerin, nüfuzlarının, çıkarlarının ve dolayısıyla uşaklarının sonu anlamına gelecektir.

İşte o gün, yasa koyucunun böyle bir Dırar Meclisi olmayacağı, yegâne yasa koyucunun Allah [Subhânehu ve Te'alâ] ve Rasulü [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] olacağı, Allah ve Rasulü'nden başka hiç kimsenin bu hakka asla sahip olamayacağı, egemenliğin halka değil İslâm Şeriatı'na ait kılınacağı, İslâm'ı ve Müslümanları yükselten, Küfrü, Kâfirleri ve uşaklarını da alçaltan **Râşidî Hilâfet Devleti**, Allah'ın izni ve yardımı ile kurulacaktır. İşte o gün muhakkak Allah'ın kelimesi en yüce, Küfrün kelimesi en alçak olacak, hiçbir beşer kendi hevâsından küfür yasaları çıkaramayacak, Sömürgeci Kâfirlerin nüfuzu ve tahakkümü asla dönmemesine ortadan kaldırılacaktır. Bu ne bir vehim, ne de sırf bir temennidir, bilakis bu, Allah'ın vazgeçmeyeceği vaadidir, Rasulü'nün boş çıkmayacak müjdesidir, Kerîm İslâm Ümmeti'nin gönülünden arzusudur ve siyâsî geleceğin kaçınılmaz ufkudur. O halde **Ey Müslümanlar ve Ey Güç Sahipleri!** Can çekişmekte olan bu kokuşmuş zâlim rejimin ve birbirlerini boğazlayan Sömürgeci uzantılarının sonunu getirmek üzere ayağa kalkınız. Biliniz ki eğer bütün bu anlattıklarımız yanlırsa, şu an olduğu gibi hep birlikte zillet içinde yaşamaya devam ederiz, ama eğer doğruysa -ki Allah'ın izniyle doğrudur- o zaman icâbet etmemeniz halinde hüsrâna uğrayanlar sizler olursunuz.

"Ey imân edenler! Allah ve Rasûlü sizi, size hayat verene çağırduğında icâbet edin. Bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer ve siz muhakkak O'nun huzurunda toplanacaksınız." [el-Enfâl 24]